

УДК 378.015. 31: 355.317-057. 86 (477)
DOI: 10.24144/2524-0609.2018.43.158-162

Любас Анжеліка Андріївна
викладач

кафедра іноземних мов та військового перекладу
Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного
м. Львів, Україна
super-liubas@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6068-6065>

ОСНОВНІ ПІДХОДИ ТА ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ БОЙОВОГО ТА ОПЕРАТИВНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Анотація. Проблема формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення є актуальною проблемою професійної підготовки цих фахівців, а відтак актуальною проблемою теорії та методики професійної освіти. Методологічну основу процесу формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення складають комплекси відповідних підходів і принципів, проаналізованих у статті. Мета дослідження – проаналізувати основні принципи та підходи, що складають методологічні засади формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення. Методи дослідження: аналіз наукової літератури з питання формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення. Здійснено аналіз основних підходів та принципів, які впливають на формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення.

Ключові слова: комунікативно-діяльнісний підхід; компетентнісний підхід; інтегрований підхід; принцип професійної спрямованості; принцип комплексності; принцип максимального наближення умов навчання до обстановки реальної міжкультурної взаємодії; фахівці бойового та оперативного забезпечення.

Вступ. Проблема формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення є актуальною проблемою професійної підготовки цих фахівців, а відтак актуальною проблемою теорії та методики професійної освіти. Методологічну основу процесу формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення складає комплекс відповідних підходів та принципів, проаналізованих у статті. Методологічно обґрунтований процес формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення дозволить згаданим фахівцям коректно виконувати професійні функції та ролі згідно сучасних європейських стандартів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Увага багатьох дослідників зосереджена на основних підходах та принципах формування міжкультурної компетентності.

У працях А. Бірюк, М. Васьуленка, В. Капінос, Л. Паламар та ін. розглянуто питання комунікативно-діяльнісного підходу та його роль у формуванні міжкультурної та іншомовної комунікативної кваліфікації майбутніх фахівців.

Дослідження Дж. Равена, О. Жука, Н. Микитенко, В. Серікова, В. Химинець, А. Хуторського та ін. зосереджені на впровадженні компетентнісного підходу у практику навчання.

Наукові праці Н. Морської, В. Давидова, І. Онищука, В. Паламарчука, В. Сухомлинського та ін. присвячені розгляду інтегрованого підходу у викладанні іноземної мови.

Метою статті є аналіз основних принципів та підходів, які складають методологічні засади формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення. **Завдання дослідження:** проаналізувати основні принципи і підходи до формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення. **Методи дослідження:** аналіз наукової літератури, у якій висвітлені основні підходи та принципи, що впливають на формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців

бойового та оперативного забезпечення.

Виклад основного матеріалу. До основних підходів, які становлять теоретико-методологічні засади формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення, у першу чергу, належить комунікативно-діяльнісний підхід, який був предметом досліджень таких авторів як А. Бірюк, М. Васьуленка, В. Капінос, Л. Паламар та ін.

Реалізація комунікативно-діялісного підходу у процесі формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення, що включає іншомовну підготовку студентів, забезпечує: високий рівень їх мотиваційної готовності через особистісну зацікавленість; розвиток навичок та умінь використання мовних форм у реальних ситуаціях іншомовного професійного спілкування, а також інтелектуальних, мовленнєвих і комунікативних здібностей завдяки тому, що студенти як суб'єкти навчальної діяльності стають активними користувачами мови міжкультурного спілкування (Бірюк, 2010). Таким чином, даний підхід спрямований на формування як міжкультурної, так і іншомовної комунікативної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення у процесі розвитку усіх видів мовленнєвої діяльності (говоріння, слухання, читання, письмо) (Мандрик, 2014). Навчання згідно з цим підходом носить пізнавально-перетворюючий характер (Бірюк, 2010). За допомогою цього підходу студенти усвідомлюють комунікативні функції мови. Більшість вправ, які використовуються за цим підходом зосереджені на комунікації та спілкуванні (Мандрик, 2014).

Ефективність комунікативно-діялісного підходу у навчальному процесі забезпечує використання активних, діяльнісних, комунікативно-орієнтованих методів та прийомів навчання (Колісник, 2014).

Оскільки предметом наукової розвідки є формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення, цей процес повинен ґрунтуватись на компетентнісному підході. Згаданий підхід висвітлений у наукових дослідженнях О. Глузмана, О. Жука, Н. Микитенко,

Н.Нагорної, О.Пометун, Дж.Равена, В.Серікова, В.Химинець, А.Хуторського та ін.

В.Серіков обґрунтував компетентнісний підхід як напрям модернізації освіти. Він вважав, що в компетентнісному підході зображено зміст освіти, який не зводиться до знань-орієнтованого компонента, а передбачає набуття цілісного досвіду для вирішення життєвих проблем, виконання ключових функцій, соціальних ролей (Болотов & Серіков, 2003).

Ключовою категорією компетентнісного підходу виступає поняття «компетентність». Одним із найбільш відомих у світі дослідників поняття і структури компетентності вважається британський вчений Дж.Равен, який визначає «компетентність» як явище, яке містить у собі велику кількість компонентів, більшість з них є незалежними один від одного. Деякі компоненти відносяться до когнітивної сфери, інші – до емоційної. На його думку «компетентність» багатоконпонентна, тобто її складові володіють властивостями взаємозамінності (Равен, 2002). Науковець виділив 37 видів компетентності та зафіксував їх у таких поняттях, як: «готовність», «здатність», «спроможність», «тенденція», «відсутність». Дж.Равен запропонував систематизацію компетентнісного підходу за такими ознаками: формування компетентності на різних вікових етапах розвитку людини; умови, необхідні для формування та розвитку компетентності (Равен, 2002; Соляр, 2016).

Російський науковець А.Хуторський тлумачить компетентнісний підхід як «підхід до організації навчально-виховного процесу, спрямований на здобуття особою певних знань, умінь, навичок та досвіду; це дасть їй можливість робити висновки, переконливо висловлювати свої думки та діяти адекватно у життєвих ситуаціях» (Хуторський, 2003). Дослідник розділяє два поняття «компетенція» та «компетентність». Під компетенцією він розуміє вимогу до освітньої підготовки студентів, а під компетентністю – якість, яку набула особа, а також досвід до діяльності в певній сфері: «Компетентність передбачає мінімальний досвід застосування компетенції» (Хуторський, 2003).

Поняття і структура компетентності стали предметом досліджень багатьох українських науковців. Так, за О.Пометун, компетентнісний підхід це – спрямованість освітнього процесу на формування та розвиток ключових і предметних компетентностей особистості. Науковець стверджує, що компетентність особистості це – набір знань, вмінь, навичок та ставлень, які здобуваються в процесі навчання (Пометун, 2005).

Н.Нагорна під поняттям «компетентнісний підхід» розуміє вміння студентів розв'язувати проблеми, які виникають у життєвих ситуаціях (Нагорна, 2007).

В.Химинець інтерпретує поняття «компетентнісний підхід» як спрямованість освітнього процесу на формування та розвиток ключових та предметних компетентностей особистості. Він скеровує освіту на формування цілого набору компетентностей, якими мають оволодіти студенти під час навчання. Компетентнісний підхід спрямований на розвиток у студентів здатності практично діяти і творчо застосовувати набуті знання і досвід у різних ситуаціях (Химинець, 2004).

О.Глузман виділив основні ідеї компетентнісного підходу: – орієнтація на набуття узагальнених способів діяльності; – багатоконпонентна структура компетентності, що включає когнітивну складову (знання), операційно-технологічну складову (уміння, навички), мотиваційну, етичну, соціальну, поведінко-

ву, результативну складові, систему ціннісних орієнтацій (Глузман, 2009).

Відповідно до компонентів компетентності, науковці визначають основні функції компетентнісного підходу: операційна, діяльнісно-технологічна, виховна та діагностична (Жук, 2008). Операційна функція виявляє знання, уміння і навички, види готовності студента, які визначають його компетентність і гарантують вирішення певних завдань; діяльнісно-технологічна забезпечує конструювання змісту навчання діяльнісного типу, максимально наближена до майбутньої сфери діяльності студента; виховна формує у студентів організаторський та управлінський досвід, а також культуру особистісного та професійного спілкування; діагностична передбачає розроблення більш ефективної системи моніторингу якості освітньо-професійного процесу (Жук, 2008).

Саме цей підхід здійснює відбір змісту професійної освіти відповідно до потреб особистості, що розвивається та орієнтує його на інноваційний досвід успішної професійної діяльності в конкретній галузі. (Болотов & Серіков, 2003).

Таким чином, даний підхід спрямований на формування у студента, як суб'єкта навчальної діяльності, відповідних знань навичок та умінь, що є компонентами певних компетентностей (Микитенко, 2011) і визначає результативно-цільову спрямованість освіти (Гулай, 2009). Отже, основна мета компетентнісного підходу - сформувати професійно-компетентного фахівця, здатного ефективно здійснювати професійну діяльність та вирішувати проблеми різної складності.

Формування і розвиток міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення здійснюються на засадах інтеграції як у змістовому, так і організаційних аспектах.

Проблемою інтегрованого підходу займалися у своїх дослідженнях такі науковці як: В.Давидов, І.Лернер, В.Онищук, В.Паламарчук, М.Скаткін, В.Сухомлинський та ін.

«Інтеграція» означає процес проникнення елементів різних галузей навчання, який супроводжується узагальненням і комплексністю знань. Цей підхід не порушує логіку кожного навчального предмету.

Оскільки формування іншомовної професійної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення розглядається нами як частина процесу формування у них міжкультурної компетентності, можемо застосовувати інтегрований підхід і в аспекті об'єднання усіх видів мовленнєвої діяльності: читання, письма, говоріння і прослуховування. Цей підхід дозволяє застосовувати на заняттях різні види роботи, використовуючи при цьому принципи комунікативності, ситуативності, новизни та індивідуальності. (Морська, 2001). Заняття за інтегрованим підходом відбувається без пауз, із використанням різних завдань та вправ, які спрямовані на розвиток всіх мовних вмінь та навичок (Морська, 2001).

Ефективна підготовка майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення до професійного спілкування в іншомовному середовищі реалізується з урахуванням принципів, що витікають з вище проаналізованих підходів (комунікативно-діяльнісного, компетентнісного та інтегрованого), а саме: професійної спрямованості, комплексності, максимального наближення умов навчання до обстановки реальної міжкультурної взаємодії.

Принцип професійної спрямованості – означає відповідність цілей та змісту навчання виконан-

ню конкретних завдань, які призначені для органів військового управління, військових частин в оперативних і бойових планах застосування, з наданням пріоритету практичній підготовці (на полігонах, озброєнні та військовій техніці), яка ґрунтується на стандартах НАТО та відповідає критерію високої ефективності за прийнятних витрат.

Принцип комплексності забезпечується використанням різних форм, методів і засобів навчання, які сприятимуть формуванню у військовослужбовців міжкультурної компетентності за стандартами вищої військової освіти для виконання обов'язків за посадою.

Принцип максимального наближення умов навчання до реальної міжкультурної взаємодії забезпечується формуванням відповідної бази практичних навичок та умінь, що є компонентами міжкультурної компетентності, в умовах максимально наближених до реальної міжкультурної комунікації майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення під час виконання ними професійних обов'язків (Концепція підготовки Збройних Сил України, 2016).

Висновки та перспективи подальших досліджень. Методологічні засади дослідження складають комунікативно-діяльнісний, компетентнісний та інтегрований підходи, а також принципи професійної спрямованості, комплексності та максимального наближення умов навчання до реальної міжкультурної взаємодії, які великою мірою впливають на формування міжкультурної компетентності цих фахівців.

Комунікативно-діяльнісний підхід спрямований на формування міжкультурної та іншомовної комунікативної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення у процесі розви-

тку усіх видів мовленнєвої діяльності. Даний підхід допомагає фахівцям усвідомлювати комунікативні функції мови.

Компетентнісний підхід спрямований на здобуття згаданими фахівцями знань, умінь, навичок та досвіду, які необхідні їм для вирішення життєвих ситуацій. Цей підхід спрямований на формування професійно компетентного фахівця.

Інтегрований підхід забезпечує логічне поєднання усіх видів мовленнєвої діяльності, дозволяє сформувати спецкурси та організувати види практик, які могли б забезпечувати інтегрований розвиток знань, умінь і навичок - компонентів міжкультурної компетентності.

Принцип комплексності використовує різні форми, методи і засоби навчання, які допомагатимуть формуванню у військовослужбовців міжкультурної компетентності.

Принцип максимального наближення умов навчання до реальної міжкультурної взаємодії формує відповідні навички та умінь, які є компонентами міжкультурної компетентності.

Принцип професійної спрямованості забезпечується відповідністю цілей та змісту навчання професійним обов'язкам, функціям та ролям фахівців бойового та оперативного забезпечення, що дозволять їм ефективно виконувати конкретні професійні завдання.

Перспективи подальших досліджень полягають у аналізі організаційних особливостей (форм методів та засобів) формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців бойового та оперативного забезпечення

Список використаної літератури

- Бірюк Л.Я. *Формування комунікативної компетентності майбутнього вчителя початкових класів у процесі професійної підготовки (психолого-академічний аспект)*: навч. посіб. К.: Глухів: РВВ ГДПУ. 2008. 210 с.
- Болотов В.А., Сериков В.В. *Компетентностная модель: от идеи к образовательной парадигме*. Педагогика. 2003. Выпуск 10. С.7-13.
- Глузман О.В. *Базові компетентності: сутність та значення в життєвому успіху особистості*. Педагогіка і психологія. 2009. Выпуск 2. С.51-61.
- Гулай О.І. *Компетентнісний підхід як основа нової парадигми освіти*. Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. 2009. Выпуск 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadps_2009_2_7
- Жук О.Л. *Беларусь: компетентностный подход в педагогической подготовке студентов университета*. Педагогика. 2008. Выпуск 3. С.99-105.
- Колісник Н.В. *Основні підходи до формування комунікативної компетентності на засадах принципу наступності*. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Педагогіка, психологія, філософія. 2014. Вип. 199(2). С.158-163.
- Концепція підготовки Збройних Сил України. URL: <https://www.ukrmilitary.com/2016/02/concept-of-the-armed-forces-of-ukraine.html>
- Мандрик Н.В. *До проблеми сучасного уроку української мови*. Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. Выпуск 8(51), 2014.
- Микитенко Н.О. *Теоретичні основи формування іншомовної професійної компетентності майбутніх фахівців природничих спеціальностей*. Монографія. Тернопіль: ТНПУ. 2011. 384с.
- Морська Н.О. *Інтегрований підхід до викладання іноземної мови*. Lviv Polytechnic National University Institutional Repository. URL: <http://ena.lp.edu.ua>
- Морська Н.О. *Інтегрований підхід до викладання іноземної мови. Проблеми лінгвістики науково-технічного і художнього тексту та питання лінгвометодики*. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Вип. 419. Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка». 2001. С. 18-20.
- Нагорна Н.В. *Формування у студентів понять компетентності й компетенції* [текст]. Виховання і культура. 2007. Выпуск № 1-2 (11-12). С.266-268.
- Пометун О.І. *Методика навчання історії в школі*. К.: Генезис, 2005. С.52-53.
- Равен Дж. *Компетентність в сучасному суспільстві: виявлення, розвиток і реалізація*: пер. с англ. М.: «Когіто-Центр». 2002. 396 с.
- Соляр Л. *Компетентнісний підхід до проблеми формування етнокультурної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва*. Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В.О.Сухомлинського. Серія: Педагогічні науки. 2016. Выпуск № 1. С.118-122.
- Химинець В. *Компетентнісний підхід до професійного розвитку вчителя* [Електронний ресурс]. URL: <http://zakinpro.org.ua/2010-01-18-13-44-15/233-2010-08-25-07-10-49> (дата звернення: 23.09.2018)
- Хуторской А.В. *Ключевые компетенции как компонент личностно ориентированной парадигмы образования*. Народное образование. 2003. Выпуск №2. С.58-64.

References

- Biryuk, L. Ya. (2008). *Formuvannya komunikatyvnoyi kompetentnosti maybutn'oho vchytelya pochatkovykh klasiv u protsesi profesiyanoi pidhotovky (psykholoho-akademichnyi aspekt) [Formation of communicative competence of the future teacher of elementary school in the process of professional training (psychological and academic aspect)]*. Glukhiv: RVV of the General Directorate of Public Administration of the National Defense League [in Ukrainian].
- Bolotov, V.A., & Serikov, V.V. (2003). Kompetentnostnaya model: ot idei k obrazovatelnoy paradigme [Competency model: from the idea to the educational paradigm]. *Pedagogy*, 10, 7–13 [in Russian].
- Gluzman, O.V. (2009). Bazovi kompetentnosti: sutnist ta znachennya v zhyttyevomu uspihku osobystosti. Pedagogika i psykholohiya [Basic competencies: essence and meaning in the vital success of the individual]. *Pedagogy and psychology*, 2, 51–61 [in Ukrainian].
- Gulay, O.I. (2009). Kompetentnisnyy pidkhid yak osnova novoyi paradyhmy osvity [Competency approach as the basis of a new education paradigm]. *Bulletin of the National Academy of the State Border Guard Service of Ukraine*, 2, URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnads_2009_2_7 [in Ukrainian].
- Khutorskoy, A.V. (2003). Klyucheve kompetentsy kak komponent lichnostno oryentirovannoy paradyhmy obrazovannya [Key competencies as a component of a personally oriented education paradigm]. *National Education*, 2, 58–64 [in Russian].
- Khymynets, V. *Kompetentnisnyy pidkhid do profesiyoho rozvytku vchytelya [Competent approach to the professional development of a teacher]*. URL: <http://zakinppo.org.ua/2010-01-18-13-44-15/233-2010-08-25-07-10-49> (access date: 28.09.2018) [in Ukrainian].
- Kolisnyk, N.V. (2014). Osnovni pidkhody do formuvannya komunikatyvnoyi kompetentnosti na zasadakh pryntsyphu nastupnosti [The basic approaches to the formation of communicative competence on the basis of the principle of continuity]. *Scientific Bulletin of the National University of Bioresources and Nature Management of Ukraine. Series: Pedagogy, Psychology, Philosophy*, 199(2), 158–163 [in Ukrainian].
- Kontseptsiya pidhotovky Zbroynykh Syl Ukrainy [Concept of training of the Armed Forces of Ukraine]. (2016). URL: <https://www.ukrmilitary.com/2016/02/concept-of-the-armed-forces-of-ukraine.html>
- Mandrik, N.V. (2014). Do problemy suchasnoho uroku ukrayinskoyi movy. [To the problem of the modern lesson of the Ukrainian language. Collection of scientific works]. *Scientific notes of Rivne State Humanitarian University*, 8(51) [in Ukrainian].
- Mykytenko, N.O. (2011). *Teoretychni osnovy formuvannya inshomovnoyi profesiyanoi kompetentnosti maybutnikh fakhivtsiv pryrodnychyykh spetsialnostey [Theoretical basis of formation of foreign professional competence of future specialists in natural sciences]*. Ternopil: "TNPU" [in Ukrainian].
- Morska, N.O. (2001). Intehrovanyy pidkhid do vykladannya inozemnoyi movy [Integrated Approach to Teaching a Foreign Language]. Lviv Polytechnic National University Institutional Repository. URL: <http://ena.lp.edu.ua> [in Ukrainian].
- Morska, N.O. (2001). Intehrovanyy pidkhid do vykladannya inozemnoyi movy. Problemy linhvistyky naukovo-tekhnichnoho i khudozhnoho tekstu ta pytannya linhvometodyky [Integrated Approach to Teaching a Foreign Language. Problems of linguistics of scientific, technical and artistic text and the issue of lingual methodology]. *Bulletin of Lviv Polytechnic National University*, 419, 18–20 [in Ukrainian].
- Nagorna, N.V. (2007). Formuvannya u studentiv ponyat kompetentnosti y kompetentsiyi [Formation of students' concepts of competence and competency]. *Educational nad Culture*, 1-2 (11-12), 266–268 [in Ukrainian].
- Pometun, O.I., & Freiman, G.O. (2005). *Metodyka navchannya istoriyi v shkoli [Method of teaching history in school]*. Kyiv: Genesis [in Ukrainian].
- Raven, J. (2002). *Kompetentnost' v sovremenom obshchestve: vyavlenye, razvitye y realizatsiya [Competence in Modern Society: Identification, Development and Implementation]*. Moscow: Kogito-Center [in Russian].
- Solar, L. (2016) Kompetentnisnyy pidkhid do problemy formuvannya etnokulturnoyi kompetentnosti maybutnikh uchyteliv muzychnoho mystetstva [Competitive Approach to the Problem of Formation of Ethno-Cultural Competence of Future Musical Arts Teachers]. *Scientific Bulletin of Nikolayev National University named after V.O. Sukhomlynsky. Series: Pedagogical Sciences*, 1, 118–122 [in Ukrainian].
- Zhuk, O.L. (2008). Kompetentnostnyy pokhod v pedagogicheskoy podgotovke studentov universiteta [Competence approach in the pedagogical training of university students]. *Pedagogics*, 3, 99–105 [in Ukrainian].

Рецензент: докт.пед.наук, проф. Морська Л.І.

Стаття надійшла до редакції 05.10.2018 р.

Стаття прийнята до друку 10.10.2018 р.

Любас Анжелика

греподаватель

кафедра иностранных языков и военного перевода

Национальная академия сухопутных войск имени гетмана Петра Сагайдачного
г Львов, Украина

ОСНОВНЫЕ ПОДХОДЫ И ПРИНЦИПЫ ФОРМИРОВАНИЯ МЕЖКУЛЬТУРНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ СПЕЦИАЛИСТОВ БОЕВОГО И ОПЕРАТИВНОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ

Аннотация. Проблема формирования межкультурной компетентности будущих специалистов боевого и оперативного обеспечения является актуальной проблемой профессиональной подготовки этих специалистов, а следовательно актуальной проблемой теории и методики профессионального образования. Методологическую основу процесса формирования межкультурной компетентности будущих специалистов боевого и оперативного обеспечения составляют комплексы соответствующих подходов и принципов, проанализированных в статье. Цель исследования - проанализировать основные принципы и подходы, которые составляют методологические основы формирования межкультурной компетентности будущих специалистов боевого и оперативного обеспечения. Методы исследования: анализ научной литературы по вопросу формирования межкультурной компетентности будущих специалистов боевого и оперативного обеспечения. Проведен анализ основных подходов и принципов, которые влияют на формирование межкультурной компетентности будущих специалистов боевого и оперативного обеспечения.

Ключевые слова: коммуникативно-деятельностный подход; компетентностный подход; интегрирован-

ний підхід; принцип професійної направленості; принцип комплексності; принцип максимального наближення умов навчання до обстановки реального міжкультурного взаємодіяння; спеціалісти бойового і оперативного забезпечення.

Liubas Anzhelika

Lecturer

Department of Foreign Languages and Military Translation
National Academy of Land Forces named after hetman Petro Sagaidachny
Lviv, Ukraine

BASIC APPROACHES AND PRINCIPLES OF FORMATION OF INTERCULTURAL COMPETENCE OF FUTURE SPECIALISTS OF COMBAT AND OPERATIONAL SUPPORT

Abstract. The problem of forming the intercultural competence of future combat and operational specialists is currently an important problem for the professional training of these specialists, and then is the actual problem of the theory and methodology of vocational education. The purpose of the paper is to analyze the main principles and approaches that form the methodological basis for the formation of intercultural competence of future combat and operational specialists. Method of research: analysis of scientific literature which is concentrated on the question of the formation of intercultural competence of future combat and operational specialists. The methodological basis of the process of forming the intercultural competency of future combat and operational specialists is made up of complexes of relevant approaches and principles, which are analyzed in the article. Among the main approaches are: communicative-activity, competence and integrated approaches, and among the basic principles are the principle of professional orientation; complexity; maximum approximation of learning conditions to a real intercultural interaction environment. Methodologically grounded process of formation of intercultural competence of future specialists of combat and operational support will enable these specialists to perform correctly their professional functions and roles in accordance with modern European standards. The communicative-activity approach is aimed at the formation of intercultural and foreign-language communicative competence of future specialists of combat and operational support in the process of development of all types of speech activity. This approach helps professionals to understand the communicative functions of the language. Competency approach is aimed at obtaining the mentioned experts the knowledge, skills, skills and experience that they need to solve life situations. This approach is aimed at the formation of a professionally competent specialist. An integrated approach provides a logical combination of all types of speech activity, allowing the formation of special courses and the organization of practices that could provide integrated development of knowledge, skills and competences – components of intercultural competence. The principle of complexity uses various forms, methods and means of training that will help form the military competency of intercultural competence. The principle of maximum approximation of learning conditions to real intercultural interaction forms the relevant skills and abilities that are components of intercultural competence. The principle of professional orientation is ensured by the correspondence of the objectives and content of training to the professional duties, functions and roles of combat and operational support specialists, enabling them to perform specific professional tasks effectively.

Key words: communicative-activity approach; competence approach; integrated approach; the principle of professional orientation; the principle of complexity; the principle of maximum approximation of learning conditions to the situation of real intercultural cooperation; combat and operational support specialists.